

Mūsu Puikiņš un stāsts par Briesmīgo kaķi

Mēs pareizi dzīvojam šajā pasaulē, ja pareizi mīlam to...

Katrs mūsu mājas iedzīvotājs zināja, cik Briesmīgs bija mūsu Vietējais Kaķis.

Briesmīgais kaķis šai pasaulē mīlēja trīs lietas: cīņu par izdzīvošanu, "jebkā, kas gadīsies" apēšanu un, teiksim tā, mīlestību. Šo lietu kombinācija plus bezpajumtes dzīvošana mūsu pagalmā atstāja uz Briesmīgā Kaķa ķermeņa nedzīstošas pēdas.

Iesākumam. Briesmīgajam Kaķim bija tikai viena acs. Tai pašā pusē nebija arī auss, bet kreisā kāja bija kādreiz bijusi laužta un saaugusi nesaprotamā leņķī, pateicoties kam radās iespāids, ka kaķis visu laiku gatavojas pagriezties ap stūri. Astes nebija. Palicis vien mazs stumbaciņš ar pušķi galā. Un ja nebūtu to daudzo rētu, kas pārklāj Briesmīgā Kaķa galvu un plecus, viņu varētu pat saukt par tumši pelēku strīpainu kaķi.

Katram, kurs kaut reizi paskatījies uz viņu, bija viena un tā pati reakcija: "Cik gan Briesmīgs Kaķis!" Bērniem kategoriski tika aizliegts viņu aiztik. Pieaugušie meta tam ar akmeņiem, lai padzīto to prom un cirta tā priekšā ciet durvis, lai viņš neieietu dzīvoklī. Mūsu sētniece lēja uz to ūdeni no šļūtenes, kad viņš centās viņai tuvoties.

Dīvaini, bet Briesmīgais Kaķis reaģēja vienmēr vienādi. Ja viņam lēja virsū ūdeni - viņš pacietīgi mirka, kamēr mocītājam neapnika šī izklaide. Ja viņam ar kaut ko meta - viņš glaudās gar kājām, it kā lūdzot piedošanu. Ja viņš redzēja bērnus, viņš klupdams krizdams skrēja pie tiem un ar galvu glaudās pie rokām, skaļi murrājot, izlūdzoties maigumu. Ja kāds tomēr viņu paņēma rokās, viņš tūdaļ sāka zīst blūzītes stūri, pogu vai kaut ko citu, ko varēja aizsniegt.

Bet kādu reizi Briesmīgais Kaķis satikās ar kaimiņu suņiem. No sava loga sadzirdēju suņu rejas, kaķa kliedzienu pēc palīdzības un suņu saimnieku komandas: "Fas!", un tūliņ pat metos palīgā. Kad pie viņa pieskrēju, Briesmīgais kaķis bija briesmīgi saplosīts, viss asinīs un gandrīz miris. Viņš gulēja, sarāvis čokurā. Viņa mugura, kājas,

ķermeņa pakalējā daļa bija zaudējušas formu. Viņa dzīve tuvojās noslēgumam. Asara tecēja pār viņa purnu.

Kamēr nesu viņu mājās, viņš gārdza.

Es skriešus nesu viņu mājās!!!

Vairāk par visu baidījies kaitēt viņam vēl vairāk. Bet viņš pa to laiku centās zīst manu ausi...

Es apstājos un, aizrīdamās ar asarām, piespiedu viņu sev klāt. Kaķis ar savu galvu pieskārs manai plaukstai, viņa zelta acs pavērās uz manu pusi, un es sadzirdēju... murrāšanu!!! Pat ciešot tik briesmīgas sāpes, Kaķis lūdza tikai vienu - drusciņu Mīlestības! Iespējams, drusciņu Līdzcietības... Un tai brīdī es domāju, ka tā ir mīlošākā radība no visām, ko esmu savā dzīvē sastapusi. Vismīlošākā un iekšēji - visvisskaistākā. Viņš tikai skatījās uz mani, pārlicināts, ka es spēšu mazināt viņa sāpes.

Briesmīgais Kaķis nomira manās rokās pirms es tiku līdz mājai, un es ilgi sēdēju pie savām durvīm, turot viņa vēl silto ķermeni klēpī.

Pēc tam es daudz domāju par to, kā viens nelaimīgs kroplītis spēja mainīt manus priekšstatus par to, kas ir patiesi tīra dvēsele, patiesa un bezgalīga mīlestība. Tā tas arī bija patiesībā. Briesmīgais Kaķis pavēstīja man par līdzcietību vairāk, nekā tūkstošiem grāmatu, lekciju vai sarunu. Un es vienmēr būšu viņam pateicīga. Viņam bija sakropļots ķermenis, bet man bija apskādēta dvēsele. Pienāca arī mana kārtā mācīties mīlēt patiesi un dziļi. Sniegt mīlestību savam tuvākajam bez atlikuma.

Lielākā daļa no mums grib būt bagātāki, veiksmīgāki, būt spēcīgi un skaisti.

Bet es vienmēr tiekšos uz vienu - mīlēt, kā Briesmīgais Kaķis...

Mēs pareizi dzīvojam šajā pasaulē, ja pareizi mīlam to!

Šo stāstu par BRIESMĪGO kaķi KĀDS bija pievienojis komentāriem interneta portālā Delfi.ru pie Ulubeles palīgā sauciena, lai atrastu saimnieku kanalizācijas akā iekritušam aklam sunim. Mēs neatradām akā iekritušā aklā suņa saimnieku, bet mēs iekārtojām viņu jaunās mājās, kur aklais suņuks dzīvo laimīgs joprojām. Mēs, diemžēl, nezīnam šī skaudrā stāsta par Briesmīgo kaķi autoru, bet mēs ticam, ka tas jūs uzrunāja, lika aizdomāties un neatstāja vienaldzīgus.

Dzīvē bieži gadās, ka notikumi vai likteņi mēdz būt gandrīz vienādi vai atkārtojas. Šim smeldzīgajam stāstam par Briesmīgo kaķi ir līdzinieks. Tas ir stāsts par melno kaķi PUIKIŅU.

Puikiņš Ulubelē nonāca no ielas 09.02.2013.g. Viss viņa novārgušais ķermenītis bija sadragāts un ļengans. Viņam trūka pusastes un pakaļējai kājai bija norauta ķepa. Tās vietā rēgojās asiņaini sastrutojis kaula gals. Viņu atrada pusdzīvu un nogādāja pie mums uz Līčiem. Nav īsti zināms, vai viņu samalis mašīnas motors vai cietis bija kā citādi, bet brūces nebija svaigas un viss viņa organisms bija sācis saindēties. Ticis siltumā un drošībā Līču kaķu mājā, viņš klusi gulēja, jo nespēja pacelt pat galvu. Viņš skatījās uz kaķu kopējām lielām paļāvīgām acīm un.. tiklīdz viņam pievērsa uzmanību vai pieskārs... pieticīgā pateicībā skaļi murrāja...

Šo trīs mēnešu laikā, pateicoties ārstu meistarībai, kopēju rūpēm un labām zālēm, Puikiņš ir atkopies. Tiklīdz kaķu mājā ierodas ciemiņi un izvēlas kādu no minkām, ko vest uz mājām, Puikiņš saausās. Viņš klunkurē ar savu pakaļkājas kaulu un cenšas cik var. Tik ļoti viņš tiecas pie Cilvēka. Taču neviens viņu neņem, jo viņš ir kaķis kroplītis ar kaulu ķepas vietā un tikai pus asti. Ārsti nav vienisprāt, vai pareizāk būtu kāju noņemt vai atstāt kā ir, jo plikais kauls ar laiku sadils... Iespējams, daudzi šo lasot teiks, bet tas taču tikai parasts kroplis un klaidonis. Priekš kam tādu glābt? Taču Mēs glābsim un palīdzēsim, jo ticam, ka uz Ulubeli rast mieru, patvērumu un mācīt mums visiem MĪLESTĪBU ir ieradies BRIESMĪGAIS kaķis.

Ja ir iespēja, lūdzu palīdzi. Trīs mēnešu medicīnas izdevumi (zāles, rentgeni) ir 150,- Ls. Mēs Ulubelē sapņojam par protēzes zābaciņu Puikiņam pēdas vietā, lai viņam nesadilst kauls un nav jāamputē kāja.

Ulubeles komanda

Ziedojumu tālrunis – **90006083**

Izdari sirds darbiņu sadarbībā ar portālu Ziedot.lv:

Konts: LV97HABA0551028353893

Biedrība "Dzīvnieku pansija Ulubele" Reģ.Nr.LV 40008095993

Rīgas pilsētas dzīvnieku patversme atrodas:
Rīgas rajona Stopiņu novada, apdzīvotā vietā Līči,
tel. 20203333 vai 27803333;
web: www.ulubele.org;
e-pasts: ulubele@ulubele.org